Αιφνιδίως(;), κατέφθασε η παραίτηση του υπουργού επί των οικονομικών Γιάνη Βαρουφάκη. Ο πρωθυπουργός απεφάσισε να θυσιάσει έναν αξιωματικό του πάνω στην ανισόρροπη σκακιέρα της ανηλεούς διαπραγμάτευσης.

Με «61 κόμμα κάτι», μια πολύ ηχηρή απόφαση από έναν αποφασισμένο και για τα χειρότερα λαό, έκαμε την κίνηση να ανακουφίσει επί του προσωπικού πια, την άλλη πλευρά. Ενοχλούσε την άλλη πλευρά του τραπεζιού, ο τέως υπουργός. Μα με την εμφάνιση, μα με το στυλ, μα με ύφος του, ενοχλούσε. Το θέμα είχε πάρει τη διάσταση της βεντέτας. Οι αντιδράσεις, είχαν φτάσει σε επίπεδο προσβλητικό.

Σωστή ή λάθος η παραίτηση δεν θα μάθουμε ποτέ. Εκεί που είχαμε φτάσει ήταν επιβεβλημένη. Η Ελληνική Πολιτεία θα βαδίσει πλέον, με την επιλογή του Ευκλ. Τσακαλώτου. Το εγγόνι, του ξαδέλφου του Θρασύβουλου, έρχεται στο προσκήνιο, για να μας θυμίσει ότι η Ελλάδα είναι κάτι το μοναδικό σε Ιστορικό βάθος και πόνο. Η μοναδικότητα τούτη παραμένει παντού και σήμερα. Αρκετοί από εκείνους που χθες δεν χώνευαν τον Γιάνης για το στυλ του, σήμερα δεν είναι χαρούμενοι για την απομάκρυνσή του.
Ούτως ή άλλως όμως, σε μια παγκόσμια πολιτική σκηνή που είναι πολύ αμφίβολο ποιος έχει τον πρώτο λόγο, οι αγορές ή η πολιτική βούληση, σε μια Ευρωπαϊκή σύνθεση που δεν προσπαθεί καν να δείξει πόσο Ένωση είναι, το έργο της Ελληνικής κυβέρνησης παραμένει πολύ δύσκολο.

[redacted]

[illegible]